

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoKR/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119205781
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119205781.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a JUDr. Rastislava Pellu v právnej veci žalobcu: L. V., bytom: M. XX, XXX XX M., narodený: XX.X.XXXX, zastúpený advokátskou kanceláriou: CHOCHOLÁK & ČESLA s.r.o., sídlo: Krmanova 6, Košice - mestská časť Staré mesto 040 01, IČO: 36 857 416, proti žalovanému: U. P., bytom: Z. XX, M. XXX XX, narodený: XX.X.XXXX, zastúpený advokátkou: JUDr. Zuzana Adamková Tomková, sídlo: Boženy Nemcovej 1, Vranov nad Topľou 093 01, v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 30.novembra 2020, sp. značka 29Cbi/4/2019 -195 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie.
- II. Žalovanému voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením konanie zastavil a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu dňa 23.5.2019, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd určil, že je veriteľom prihlásenej pohľadávky č. 1 (poradové číslo v konečnom zozname pohľadávok č. 4) do konkurzného konania úpadcu, a to vo výške 216.219,18,- eur z právneho dôvodu ručenia úpadcu za záväzok P. X. ako dlžníka titulom nároku na vrátenie pôžičky podľa Zmluvy o pôžičke zo dňa 11.3.2013. Rozhodnutie o zastavení konania súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobca nezložil na účet správcu v zákonom stanovenej lehote preddavok na trovy konania (lehota na zaplatenie predmetného preddavku vo vzťahu k žalobcovi uplynula dňom 18.4.2019), pričom žalobcom bol predmetný preddavok zložený na účet správcu až dňa 16.8.2019. Rozhodnutie bolo právne odôvodnené § 32 ods. 11 Z. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR). O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok - ďalej len CSP) a priznal ho v konaní úspešnému žalovanému.

3. Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, ktorým navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť späť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca svoje konkrétne odôvodnil nasledovne : 1, Súd prvej inštancie vychádzal a dospel na základe predložených vyjadrení strán sporu k nesprávnym záverom o právnom posúdení veci a svoje rozhodnutie oprel o prostú citáciu zákona s odkazom na dátumy zloženia preddavkov od jednotlivých strán sporu. Tvrdí, že vzhľadom na absenciu akéhokoľvek relevantného odôvodnenia uznesenia nie je možné vyhodnotiť, ako sa súd vysporiadal s oneskoreným zaplatením preddavku. 2, Súd prvej inštancie vôbec nevyzval žalobcu na vyjadrenie k jeho postupu zaplatenie preddavku; 3, V prípade konania o určenie popretej pohľadávky zákonodarca uvádza, že preddavok na trovy konania v konaní o určení

popretej pohľadávky musí byť riadne a včas zložený, pričom nie je určená akákoľvek lehota pre zloženie, len následky v prípade nezloženia - zastavenie konania. Ak teda ZKR nestanovuje jednoznačné podmienky postupu, je nutné postupovať v zmysle § 196 ZKR a primerane na danú situáciu použiť ustanovenia Civilného sporového poriadku. preddavok na trovy konania je nutné chápať ako poplatok za súdne konanie (teda určitú formu súdneho poplatku), pričom zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov upravuje následky nezaplatenia poplatku (§ 10 ods. 1,3) tak, že v prípade, ak by žalobca preddavok na trovy konania neuhradil, tak príslušný súd konanie zastaví. Zo ZKR nevyplýva, že v prípade, že žalobca neuhradí preddavok na trovy konania na určenie popretej pohľadávky do určitej lehoty, že by to bolo neodstrániteľnou procesnou vadou konania, ktorá automaticky spôsobuje zastavenie konania. Uvedené napokon potvrdzujú aj závery rozhodovacej praxe a v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.1.2018 sp.zn. 4Obdo/3/2017 (R92/2018).

5. Žalovaný navrhol uznesenie ako vecne správne potvrdiť a žalobcu zaviazat' na nahradenie trov odvolacieho konania žalovaného. Svoje stanovisko odôvodnil nasledovne: 1, Žalobca zrejme podal svoje odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty; 2, nepostupoval pri podaní žaloby v zmysle § 32 ZKR a jeho výklad o povinnosti zaplatiť preddavok na trovy postupom podľa Zákona o súdnych poplatkoch je účelový, aby si obhájil to, že nedodržel procesnú podmienku; 3, V súlade s § 32 ods. 11 zák. č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom v čase vyhlásenia konkurzu, musí byť preddavok na trovy konania uhradený najneskôr spolu s podaním návrhu. Pre podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky je stanovená lehota 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak toto právo zanikne; 4, Pokiaľ ide o žalovaným prezentované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/3/2017, toto vychádzalo z právnej úpravy Zákona o konkurze, účinnej v roku 2015 a na prejednávanej veci ho nemožno vzťahovať.

6. Odvolateľ sa k replike žalovaného vyjadril svojim podaním doručeným súdu 25.5.2021, v ktorom zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných v odvolaní a tiež uviedol, že svoje odvolanie podal včas. Žalovaný sa k tomuto podaniu žalobcu vyjadril tak, že zotrval na svojom pôvodnom stanovisku k odvolaniu žalobcu.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 až § 380 CSP a dospel k záveru, že nie je dôvodné.

8. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal skutočnosťou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod, uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. f), t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd meritórne odvolanie prejednal.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

10. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným

dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z príslušných ustanovení CSP o vykonávaní dokazovania.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pretože riadne zistil skutkový stav, ktorý podriadil pod správnu právnu normu, z ktorej vyvodil správne právne závery.

12. Súd prvej inštancie konanie zastavil z dôvodu, že žalobca (ako veriteľ pohľadávky) nezložil riadne a včas preddavok na trovy konania (§ 32 ods. 11 ZKR). Odvolateľ argumentuje, že ZKR neurčuje lehotu pre zloženie, ani jednoznačný postup súdu, preto je potrebné v súlade s § 196 ZKR postupovať a použiť ustanovenia CSP. Keďže v prípade preddavku na trovy ide o istú formu súdneho poplatku, je namieste postupovať podľa Zákona o súdnych poplatkoch a keďže tento neustanovuje, že sa pre jeho nezaplatenie konanie zastaví, nejde o neodstrániteľnú procesnú vadu konania, preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak neuznal neskôr zaplatený súdny poplatok.

13. Odvolací súd konštatuje, že tento názor odvolateľa nekorešponduje s príslušnou zákonnou úpravou a procesný postup súdu bol správny.

14. Podľa § 32 ods. 11 ZKR účinného v čase vyhlásenia konkurzu, podmienkou podania návrhu na určenie popretej pohľadávky, ak ide o popretie pohľadávky iba veriteľom, je riadne a včasné zloženie preddavku na trovy konania vo výške podľa odseku 19. Ak navrhovateľ zloženie preddavku nepreukáže, súd konanie zastaví.

15. Preddavok na trovy konania je teda povinný zložiť veriteľ, ktorému bola popretá pohľadávka iným veriteľom a tento sa rozhodne podať žalobu o určenie popretej pohľadávky (povinnosť zložiť preddavok veriteľ nemá, ak pohľadávku poprel aj správca). Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že žalobca musí už pri podaní incidenčnej žaloby preukázať, že zložil preddavok v stanovenej výške (keďže podmienkou podania návrhu je zloženie preddavku riadne, t.j. v stanovenej výške a včas, t.j. najneskôr podaním žaloby), inak súd konanie zastaví. Nezaplatenie preddavku v správnej výške a v zákonom stanovenej lehote znamená nesplnenie povinnosti stanovenej ZKR a vedie k zastaveniu konania bez toho, aby súd alebo správca žalobcu na jeho zaplatenie (resp. doplatenie) vyzýval.

16. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS SR zo dňa 31.1.2018 sp.zn. 4Obdo/3/2017, toto vychádzalo z právnej úpravy účinnej v roku 2015, kde právna úprava bola nejednoznačná, preto odvolací súd poukazujúc na Nález ÚS SR, sp.zn. II.ÚS/1/2004, podľa ktorého výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva a v prípadoch, keď nejednoznačné znenie navzájom súvisiacich zákonov (v danej veci ZKR a ZoSP) pripúšťajú viaceré výklady a výsledky interpretácie, je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale ho garantoval. Keďže s účinnosťou od 1.1.2018 sa zmenila právna úprava § 32 ZKR, ktorá je jednoznačná, nemožno dôjsť k inému záveru ako tomu, že žalobca nesplnil svoju povinnosť danú § 32 ods. 11 a 12 ZKR, pretože nepreukázal, že pri podaní incidenčnej žaloby zaplatil preddavok riadne a včas, preto súd prvej inštancie nemal inú možnosť, len konanie zastaviť. Prečo tak urobil, v svojom rozhodnutí riadne vysvetlil, preto nemožno jeho rozhodnutie označiť za arbitrárne a nepreskúmateľné, ako to tvrdí odvolateľ.

17. Na základe vyššie uvedeného bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdené.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a to tak, že úspešnému žalovanému voči neúspešnému žalobcovi súd priznal právo na nahradenie trov konania v rozsahu podľa pomeru jeho úspechu, t.j. v plnom rozsahu.

19. O výške nároku dlžníka na náhradu trov konania rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

20. V zmysle vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).